

należy interpretować w ten sposób, że:

w kontekście postępowania sądowego dotyczącego naruszenia prawa własności intelektualnej, o którym to postępowaniu mowa w tym przepisie, wnioskodawca dla celów żądania udzielenia informacji na podstawie tego art. 8 musi przedstawić wszelkie racjonalnie dostępne dowody umożliwiające sądowi rozpatrującemu to żądanie uzyskanie z wystarczającą pewnością przekonania, iż wnioskodawcy przysługuje owo prawo, poprzez przedłożenie odpowiednich dowodów w świetle charakteru wspomnianego prawa i ewentualnych mających zastosowanie szczególnych formalności.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.2.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Antwerpen – Belgia) – Fluvius Antwerpen/MX

(Sprawa C-677/21 (¹), Fluvius Antwerpen)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Transakcje podlegające opodatkowaniu – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) – Pojęcie „odpłatnej dostawy towarów” – Artykuł 9 ust. 1 – Działalność gospodarcza – Artykuł 14 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. a) – Dostawa towarów – Bezprawne zużycie energii elektrycznej – Zasada neutralności VAT – Naliczenie względem konsumenta rekompensaty obejmującej cenę zużytej energii elektrycznej – Prawo miejscowe państwa członkowskiego – Podatnik – Podmiot sui generis realizujący zadania powierzone przez gminy – Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci i załącznik I – Opodatkowanie co do zasady dystrybucji energii elektrycznej – Pojęcie „niewielkiej skali działań”]

(2023/C 216/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Vredegerecht te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fluvius Antwerpen

Strona przeciwna: MX

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r., w związku z art. 14 ust. 1 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

dostawa energii elektrycznej dokonywana przez operatora sieci dystrybucji, nawet jeśli jest ona niezamierzona i wynika z bezprawnego działania osoby trzeciej, stanowi odpłatną dostawę towarów obejmującą przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą.

- 2) Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2009/162,

należy interpretować w ten sposób, że:

dostawa energii elektrycznej dokonywana przez operatora sieci dystrybucji, nawet jeśli jest ona niezamierzona i wynika z bezprawnego działania osoby trzeciej, stanowi działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora, ponieważ wiąże się z ryzykiem nieodłącznie związanym z jego działalnością jako operatora sieci dystrybucji energii elektrycznej. W sytuacji gdy owa działalność gospodarcza jest wykonywana przez podmiot prawa publicznego działający w charakterze organu władzy publicznej, działalność taka, wymieniona w załączniku I do tej dyrektywy, może zostać uznana za działalność odznaczającą się niewielką skalą w rozumieniu art. 13 ust. 1 akapit trzeci wspomnianej dyrektywy tylko wtedy, gdy ma ona zakres minimalny, czy to w przestrzeni, czy w czasie, i w konsekwencji tak mały wpływ gospodarczy, że zakłócenia konkurencji, jakie mogłyby z niej wynikać, byłyby jeśli nie zerowe, to przynajmniej nieznaczące.

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 21.2.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB) / BB

[Sprawa C-681/21 ⁽¹⁾, BVAEB (Wysokość świadczenia emerytalnego)]

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Dyrektywa 2000/78/WE – Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek – Świadczenia emerytalne – Uregulowanie krajowe przewidujące zrównanie ze skutkiem wstecznym kategorii urzędników w przeszłości traktowanej przez ustawodawstwo krajowe dotyczące uprawnień emerytalnych bardziej korzystnie z kategorią urzędników w przeszłości traktowaną przez to samo ustawodawstwo mniej korzystnie]

(2023/C 216/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę rewizyjną: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

Druga strona postępowania: BB

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1, art. 2 ust. 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy

należy interpretować w ten sposób, że:

w braku nadrzędnego względu interesu ogólnego stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu, celem zniesienia dyskryminacji ze względu na wiek, zrównanie ze skutkiem wstecznym reżimu świadczeń emerytalnych urzędników należących do kategorii w przeszłości traktowanej przez ustawodawstwo krajowe dotyczące uprawnień emerytalnych bardziej korzystnie z reżimem świadczeń emerytalnych urzędników należących do kategorii w przeszłości traktowanej przez to ustawodawstwo mniej korzystnie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 21.2.2022.